

Szünet után a Szegedi Egyetemi Énekkar gyönyörű előadásban katonadalokat énekelt, dr. Belle Ferenc, a városi zeneiskola igazgatója briliáns játékaival Hubay: „3 Csárdajelenet”-ét adta elő, zongorán kísérte Göllner Károly. Fodor József kerületi alvezér katonaverseket szavalt, a Főiskolai Kamara Kórus pedig „Tábori dalok”-at adott elő. A mindvégig lelkes hangulatú és izzóan magyar levegőjű Magyar Katona-est a Hunyadi János 9. gyalogezred „Katona indulói”-val ért véget. Vezényelt: Fricsay Ferenc karnagy.

Szegedi Napló XVI. (1940) március 14. 5. oldal

484. A Turul Szövetség Szegedi Kerületi Vezérségének cikksorozata

A legnagyobb magyar ifjúsági szervezet, a Turul Szövetség ellen hosszú éveken keresztül az volt a vád, hogy semmi komoly munkával nem foglalkozik, és kiüregedett ifjúsági vezérei csak haszontalan tüntetésekre használják fel az ifjúság lobbanó szenvedélyeit. Ez a vád sohasem volt igaz, mert a szövetség mindig foglalkozott nagyon komoly ifjúsági és nemzeti problémákkal, de eddig a légkör nem volt alkalmas arra, hogy ezekkel a problémákkal a nagy nyilvánosság elé kijöjjen. Ma azonban már a magyar közélet előzetes nevelőmunka következtében elő van készülve, hogy ezeket a problémákat kellően értékelje.

Most tehát a Turul Szövetség Szegedi Kerületi Vezérsége vitacikksorozat keretében tárja ezeket a problémákat a nagy nyilvánosság elé. A vitacikksorozat keretében egyes ifjúsági vezetők és maguk a bajtársak mondják el, mi a véleményük és hogyan látnak egyes kérdéseket, s mi lenne azoknak a megoldása. Az elmondottakhoz azután részben a többi bajtársak, részben egyetemi tanárok szólnak hozzá. Azonkívül felkéri a szövetség a lap olvasótáborát, hogy akinek valami fontos észrevétele van ezekkel a kérdésekkel és cikkekkel kapcsolatban, pár sorban összefoglalva juttassa el a Vitacikksorozat megjelöléssel a szerkesztőségbe.

Szegedi Napló XVI. (1940) március 24. 22. oldal

485. Hogyan látja az öntudatos magyar ifjúság a falukérdést

Írta: Vermes Jakab, a Werbőczy: B. E. főkincstárosa

Nagy divat ma parasztsággal foglalkozni. A parasztkérdés ma égető problémája a nemzetnek. Újságolvasó ember lépten-nyomon paraszttanulmányokkal, falukutatással találkozik, s az aza egyöntetű megállapítás, hogy a nagy magyar káoszából egyetlen kivezető út a tisztavérű romlatlan lelkű, őserőkkel rendelkező magyar paraszt. Így hát a parasztság a nemzet fundamentuma és feladata óriási, mert vállain nyugszik jórészen a nemzet jövője. Meg kell azonban állapítanunk, hogy e nagy feladatra ma nem 100 százalékig alkalmas parasztságunk. Ebbe pedig nem kell és nem szabad belenyugodnunk, hanem alkalmassá kell tenni. Ki tegye alkalmassá? Mi, az öntudatos ifjúság! Amikor ezt tesszük, négy dologra van szükség: látnunk kell, tanulnunk kell, számítanunk kell, és mindezek után tennünk kell.

Mit kell látnunk?